

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری
۰۱ مارچ ۲۰۲۴

تئوری "در پشت میز، یا در فهرست غذا" ی بلینکن به چه معناست؟

آنتونی بلینکن وزیر امور خارجه ایالات متحده در یک میزگرد در کنفرانس امنیتی مونیخ (MSC)، جنوب المان در ۱۷ فبروری ۲۰۲۴

اخیراً، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، در جریان شرکت در کنفرانس امنیتی مونیخ (MSC) اظهاراتی بیان داشت که بسیار قابل تفسیر و از هر نظر مستلزم تحلیلی عمیق است. او در پاسخ به سؤال یکی از مجریان مبنی بر این که "تشنج‌های بین امریکا و چین منجر به چندپارگی بیشتر می‌شود"، از یک اصطلاح عامیانه امریکائی استفاده کرد و گفت: "اگر در نظام بین‌المللی سر میز نباشید، حتماً در فهرست غذا خواهید بود،" که در معنی شبیه به این ضرب‌المثل چینی است که می‌گوید: "اگر شما کارد و تخته کار نیستید، حتماً ماهی و گوشت روی تخته خواهید بود."

به‌عنوان دیپلمات ارشد یک ابرقدرت، استفاده بلینکن از چنین عبارتی، نشان‌دهنده آن نوع جهان‌بینی با چشم‌اندازی خشن و سرد است که در آن قوی‌ها ضعیف‌ها را استثمار می‌کنند.

این اولین بار نیست که بلینکن چنین اظهاراتی را بیان می‌کند. در ۲۴ جنوری ۲۰۲۲، برای روشن کردن روابط چین و ایالات متحده، بلینکن در یک گردهم‌آیی از همین عبارت استفاده کرد و تأکید کرد که در رقابت با چین، آنها باید مطمئن شوند که ایالات متحده "سر میز" است، و نه در فهرست غذا.

اگر کمی به عقب برگردیم، این عبارت را در مقاله‌ای می‌بینیم که در سال ۱۹۹۳ در یکی از ژورنال‌های امور خاورمیانه امریکا در توصیف وضعیت لبنان در آن زمان آمده است.

پس از آن، افرادی با پیشینه‌های مختلف از آن در موقعیت‌ها و زمینه‌های متفاوت استفاده کردند. با این حال، سیاستمداران و اشنگتن به‌تدریج دریافته‌اند که چنین دیدگاهی "به‌طور واضح و دقیق" در برگرفته جهان‌بینی و ستراتیژی خارجی ایالات متحده، و منعکس‌کننده باورهای آنها است. بلینکن نیز با چنین باوری آن را عادتاً تکرار کرد.

عبارت "اگر سر میز نیستید، احتمالاً در منو هستید" بسیار مستقیم و حتی صریح، و نشان‌دهنده ذهنیت بازی با حاصل جمع صفر است. به‌زبان ساده، هر که قدرت دارد دیگران را سر سفره می‌بلعد. اگر قدرت ندارید، طعمه‌ای در منو می‌شوید. این کاملاً از قانون جنگل پیروی می‌کند که در آن نه هنجارهای اخلاقی یا قانونی، بلکه قدرت و موقعیت، اعمال را دیکته می‌کند.

بیش از ۲۰۰ سال پیش، قتل‌عام و غصب زمین‌های مردم بومی ساکن امریکای شمالی جلوه‌ای این طرز تفکر بود. جنگ جهانی اول، که توسط امپراتوری‌های قدیم اروپائی برانگیخته شد و تا حدودی جنگ سرد را نیز می‌توان به‌عنوان نمونه ذکر کرد. با این حال، با پیشرفت تمدن سیاسی و توسعه اقتصادی جهانی شدن، این طرز فکر و رویکرد به‌طوری فزاینده نامطلوب و منفور می‌شود.

در واقع، استفاده از این اصطلاح عامیانه حتی در داخل ایالات متحده نیز باعث برانگیختن انتقاد و تأمل می‌شود، زیرا نشان می‌دهد امتیازاتی که بر سر میز می‌توان از آن برخوردار شد، معمولاً به ضرر دیگران تمام می‌شود. اصطلاح چینی مشابه "اگر سر میز نباشید، احتمالاً در منو خواهید بود" حتی بیشتر با تحقیر همراه است تا گذشت و مروت با دیگران. به‌بیان دقیق، بلینکن، به‌عنوان دیپلمات ارشد ایالات متحده و یک دیپلمات حرفه‌ای، می‌تواند بیان چنین کلماتی را به‌عنوان یک لغزش زبان و از دست دادن خونسردی تلقی کند. با این حال، اظهارات صریح مکرر او در مجامع عمومی بین‌المللی نیز نشان از تفکر سلطه‌جویانه و سازش‌ناپذیر دیپلماسی کنونی امریکا دارد.

لفظی رسمی دیپلماتیک کنونی و اشنگتن، بر به‌اصطلاح "نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین" تأکید دارد، اما از همه این‌ها به‌عنوان ابزاری برای مطالبه، مهار و متهم کردن دیگران یا سرپوش گذاشتن بر مقاصد هژمونیک خود ایالات متحده استفاده می‌شود. اظهارات "میز و منو"ی بلینکن نشان می‌دهد که آن منطق اساسی که و اشنگتن واقعاً به آن اعتقاد دارد و در ستراتیژی خارجی خود از آن پیروی می‌کند، اساساً تغییر نکرده است. همچنین، ممکن است قصد ایجاد یک تأثیر هیجان‌انگیز و ارباب را داشته باشد. در کنگره ایالات متحده، افکار عمومی برای ستراتیژی مهار چین بسیج شده است، و این در حالی است که در سطح بین‌المللی، ایالات متحده دیگر کشورها را مجبور می‌کند تا بین امریکا و چین یکی را انتخاب کنند، بدین معنی که یا با منی یا علیه من، که در این صورت در منو قرار می‌گیری.

رئیس جمهور سابق ایالات متحده، وودرو ویلسون، زمانی گفت: "کشورهای کوچک جهان حق دارند از همان احترامی برای حاکمیت و تمامیت ارضی خود بهره‌مند و برخوردار شوند که کشورهای بزرگ و قدرتمند انتظار دارند و بر آن اصرار می‌ورزند." اصل برابری حاکمیتی دولت‌ها که توسط نظام وستفالیای ایجاد شده است از دیرباز یکی از اصول اساسی روابط و حقوق بین‌الملل بوده است. همه کشورها، به‌ویژه کشورهای کوچک، آگاهی و اصرار بیشتری بر برابری حاکمیت خود دارند. با این حال، قرن‌ها بعد از ویلسون، به‌منظر می‌رسد که دیپلمات ارشد ایالات متحده بیشتر از سیاست‌های قدرت متقاعد شده است و به‌منظور فشار و فریب کشورهای دیگر، بی‌شرمانه از امتیاز "نشستن پشت میز با کارد و چنگال غربی برای شکار دیگران" استفاده می‌کند. باید گفت که این هم تراژدی دیپلماسی امریکاست.

دنیای امروز یک رستوران خصوصی نیست که در انحصار و کنترل ابرقدرت‌ها قرار گرفته باشد، بلکه صحنه گسترده‌ای است که همه کشورها باید برای رفاه مشترک، ثروت و مسؤولیت‌ها را به‌اشتراک بگذارند و عادلانه به رقابت بپردازند. اکثریت قریب به‌اتفاق کشورهای جامعه بین‌المللی تمایل مشترکی به صلح در برابر جنگ، عدالت در

مقابل سلطه و همکاری در برابر رویارویی دارند. سرنوشت هیچ کشوری تبدیل شدن به ماهی در منو نیست. حرکت در مخالفت با این روند تاریخی، قطعاً مورد انتقاد و مخالفت جامعه جهانی خواهد بود.

منبع: گلوبال تایمز، ۲۲ فبروری ۲۰۲۴

<https://www.globaltimes.cn/page/۲۰۲۴۰۲/۱۳۰۷۴۶۵.shtml>